

ترش و شیرین

• عکس و متن: جعفر دروگر

و باید آن را به مکان هایی که از قبل آماده کرده اند ببرند، مکان های سر بسته ای که به "تالار" معروف است و برای خشک کردن زرشک پفکی ایجاد شده و یا خرمن هایی که برای خشک کردن زرشک در محیط های سر باز ایجاد شده است. خرمن های مملو از زرشک گاهی هراس را به جان کشاورزان می اندازد، محصولی که بعد از دو سال بارنج بسیار به دست آمده است مستعد هر آفت و آسیبی است و کشاورزان به علت نداشتن تالار های سر بسته ناچار به پذیرش این ریسک می شوند.

گاهی اتفاق می افتد که سیل یا برف پیش بینی نشده ای تمام محصول کشاورزان را نابود می کند اما به نظر می رسد که کشاورزان چاره ای ندارند یا باید زرشک را قبل از اینکه خشک شود بفروشند و یا تا جایی که امکانش را

دستکش یا وسیله ای را حمل می کنند و مادر کمی دیرتر از بقیه با بقیچه نانی که بسته است راهی باغ می شود. چیدن زرشک گر چه سخت است و گاهی خار های این درخت با ارزش با بی رحمی هر چه تمام تر بر دست و پای کشاورزان فرو می رود اما گرمای چیدن یا قوت، این سختی و سرمای مضاعف پاییز را قابل تحمل می کند.

ظاهر که می شود اعضای خانواده زیر سایه درختان زرشک به نوشیدن چای آتشی و ناهار مشغول می شوند و دوباره بی آنکه استراحت کنند مشغول چیدن یا قوت می شوند و برای آنکه خستگی بر آنها غلبه نکند و روحیه جمعی برای کار بالا برود گاهی چهاربیتی می خوانند و یا برای پیشرفت کار صلواتی می فرستند.

برداشت محصول که تمام می شود هنوز کار ادامه دارد

مزرعه زرشک چه در فصل گل دادن باشد یا برداشت جلوه ای بسیار زیبا از افسونگری های طبیعت پیش چشم قرار می دهد. این روزها دانه های یا قوت نشان زرشک همچون شال قرمزی که بر سر دشت کرده باشند باغات بسیاری را در جای جای خراسان جنوبی قرمز پوش کرده اند. این روزها هر هگدیری که از مسیر زهان می گذرد مایل است برای دیدن مناظر زیبا و بی نظیر باغ های زرشک این منطقه دقایقی را در باغ ها بگذراند.

اینجا کشاورزان سخت مشغول برداشت محصولی خاص هستند، محصولی که هر ساله ثمر نمی دهد و درختش یک سال در میان استراحت می کند. در روز های سرد پاییزی همگام با طلوع خورشید کشاورزان با تمام اعضای خانواده به سوی مزرعه می روند، هر کدام فرش، چوب،

